

chef ΥΠΟ ΑΝΑΚΡΙΣΗ

Η συνέντευξη με τον Γιάννη Λουκάκο είχε πολλά ευτράπελα. Με πλήθος κόσμου να μας κοιτά, να σταματούμε την μαγνητοφώνηση συχνά, να μου πέφτουν τα χαρτιά-κινητό-στιλό... Κι όμως, τελικά τα καταφέραμε! Αν και ο ίδιος δυσκολεύτηκε να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο του Προυστ, καθότι δηλώνει ορθολογιστής, ενέδωσε στην πρόκληση μας. Ιδού τι μας αποκάλυψε.

Κύριο γνώρισμα του χαρακτήρα μου: Πολεμιστής, επίμονος, δεν το βάζω εύκολα κάτω.

Αρετή που θέλω να έχει ένας άντρας: Τόλμη.

Αρετή που θέλω να έχει μια γυναίκα: Να είναι συγκαταβατική.

Εκτιμώ περισσότερο στους φίλους μου: Την ειλικρίνεια και την πίστη.

Κύριο ελάττωμά μου: Το ότι χάνω τον έλεγχο κάποιες φορές.

Ενασχόληση που προτιμώ: Το βασικό που με ενδιαφέρει είναι να έχω επαφή με κοντινούς ανθρώπους που είναι δύσκολο να έχω. Δεν θα με ένοιαζε να βγω και να μιλήσω με έναν φίλο που έχω να δω πάρα πολύ καιρό, απλά για να μιλήσουμε.

Φαντάζομαι την τέλεια ευτυχία: Η τέλεια ευτυχία νομίζω ότι είναι αυτή που δεν τη φαντάζεσαι. Όταν σου έρχεται κάτι που σε ικανοποιεί, που δεν το έχεις φανταστεί, νομίζω ότι δεν υπάρχει κάτι καλύτερο από αυτό.

Η πιο μεγάλη δυστυχία για μένα θα ήταν: Ο θάνατος δικών μου ανθρώπων ή η αρρώστια.

Θα ήθελα να είμαι: Λίγο πιο καλλιτεχνική φύση, να μπορούσα να εκφραστώ με την μουσική.

Χώρα που θα ήθελα να ζω: Στην Ελλάδα αλλά να ήταν αλλιώς: Η ανοργανωσιά, το ότι νομίζουμε ότι είμαστε υπεράνω όλων, που δεν έχουμε τόσο πολύ σεβασμό στην ανθρώπινη φύση και στο περιβάλλον είναι αρνητικά στοιχεία.

Ήρωές μου στην πραγματική ζωή: Η οικογένειά μου.

Ήρωες/Ήρωίδες μου από την ιστορία: Ο Μέγας Αλέξανδρος. Θαυμάζω πως όταν έβαζε κάτι στο μυαλό του, ήταν σίγουρο ότι θα γίνει. Όχι πως δεν είχε και έντονα αρνητικά στοιχεία.

Ιστορικά πρόσωπα που αντιπαθώ: Μην πω τον Χίτλερ, είναι πολύ τετριμμένο!

Αγαπημένα μου ονόματα: Δεν μου έχει κάνει αίσθηση ένα όνομα που θα μπορούσα να πω ότι είναι το αγαπημένο μου.

Αγαπημένο μου φαγητό: Δεν έχω αγαπημένο φαγητό πλέον, διότι πιστεύω ότι αυτό που έχει σημασία και που εξυψώνει όλη τη γευστική εμπειρία είναι το να ικανοποιούμε τη διάθεση της στιγμής. Γιατί μπορεί να υπάρχει ένα πιάτο που θεωρείς ότι σου αρέσει πάρα πολύ

και για κάποιο λόγο μπορεί να μη το τραβάει η όρεξη σου εκείνη την ώρα και να το φας και να απογοητευτείς.

Απεχθάνομαι πάνω απ' όλα: Την ειρωνεία.

Φυσικό χάρισμα που θα ήθελα να έχω: Το χρώμα των ματιών του πατέρα μου, πράσινα.

Πώς θα μου άρεσε να πεθάνω: Να κοιμηθώ και να μην ξαναυπνήσω.

Παρούσα πνευματική κατάσταση: Είναι μία περίεργη πνευματική κατάσταση: από τη μία έχω κάποιου είδους ηρεμία και από την άλλη είμαι στην απόλυτη εγρήγορση.

Λάθη στα οποία δείχνω τη μεγαλύτερη επιείκεια: Στα ακούσια.

Αγαπημένο μου μότο: Θα πω ένα του πατέρα μου που το έχω βιώσει στο πετσί μου: «Εννοια σας και θα τα βρείτε μπροστά σας».

Info

Συναντήσαμε τον Γιάννη Λουκάκο στο Public (Στοά Χίρς, Τσιμισκή 24) όπου υπέγραφε στο κοινό το βιβλίο του, «Ψωμί & Αλάτι». Πρόκειται για ένα βιβλίο που όπως λέει ο ίδιος ο σεφ «μεταφέρει την εικόνα του ομώνυμου εστιατορίου κυρίως μέσω των συνταγών και δεύτερον μέσω των διηγήσεων και φωτογραφικού υλικού που αναδεικνύουν την ατμόσφαιρα, τον τρόπο λειτουργίας και την νοοτροπία του συγκεκριμένου εστιατορίου».

* ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΥΣΤ

Ο συγγραφέας, δοκιμιογράφος και κριτικός Μάρσελ Προυστ γεννήθηκε στο Παρίσι στις 10 Ιουλίου 1871 και πέθανε στις 18 Νοεμβρίου 1922. Το 1890, όταν ήταν ακόμη έφηβος, απάντησε σε ένα ερωτηματολόγιο της φίλης του Αντουανέτας, κόρης του μετέπειτα Προέδρου της Γαλλίας, Φελίξ Φορέ. Το 1924 ο γιος της Αντουανέτας βρήκε το λεύκωμα και δημοσίευσε τις απαντήσεις του Προυστ. Έκτοτε, το «Ερωτηματολόγιο του Προυστ» αποτελεί ένα ιδιαίτερα δημοφιλές τεστ προσωπικότητας.